

дружина къмъ Кисякова, който ни нагости съ добро вино.

Съднахъ у Кисякова на посланото губерче. Нощта бива, тъмна. Мѣсеца още не излѣзалъ. Слѣдъ четвъртъкъ чуваме отъ къмъ постоветѣ, дѣто вардятъ плѣнниците, речежъ, слѣдъ малко вторий. третий. Началството се исплаши. Пратихме да узнаятъ каква е работа. Оказа се, че е отъ плѣнниците башибозуци побѣгналъ и подирѣ му ринале, въ той пакъ успѣлъ да се скрие въ гѣстия шумъ. Май нѣма да е твърдѣ добръ; помислихъ азъ, ако той нѣма да избѣга къмъ свойтѣ.

## 22-ий ЮЛИЙ.

Прие се заповѣдъ, сутренъта въ осемъ часа да се дигнемъ. Отрада и да отстѣпимъ горѣ на Балкана. Съ голѣми мѣшки катереше, по доста стрѣменъ пѣтъ, тѣжката деветъ фунтова батарея на Дроздовски; на всѣко орѣдие се искаше по хора. Прѣзъ Балкана направено твърдѣ хубаво шоссе, то се извира въ стрѣмнината по доста чести криволици; нѣкой мѣста шоссетото минува между високи камѣнни стѣни. Прави твърдѣ незгодни завиванията, тѣй като отъ далечъ може се вижда кой иде на срѣща. Тая незгодностъ испитъ и самъ. Азъ, Ринкевичъ и командира на втората дружина, майоръ Буртяновъ, съ единъ казакъ отъ полка ни, катерехме се тихо, съ отпуснати юзди на конетѣ, слѣдъ насъ втората дружина, която помагаше да тѣглятъ орѣдията. Пѣкъ прѣдъ насъ, на половинъ верста, вървеха казаческиятъ орѣдия. При едно отъ възвизванията, отъ задъ казаческиятъ, хвърли се отъ горѣ ни конъ съ зарядни ковчези. Конетѣ ни се исплашиха отъ това, изведнѣжъ повърнаха назадъ и се хвърлиха да бѣгатъ на долу съ всичката сила. Нѣмахме рѣшително никаква възможностъ да ги спрѣмъ. Въ хвъркахъ най-напрѣдъ право къмъ деветъ фунтовото орѣдие и втората дружина: опасността бѣше явна! Нѣ, за нѣма честь, прѣди да стагна до дружината, коя ми се вали на дѣсната си страна, и само тѣй можахъ да го спрѣмъ войницитѣ. Дълго врѣме не можахъ да опредѣля,